

afviger betydeligt indbyrdes paa Grund af de paagældende Staters Forskelligheder i geografisk, økonomisk, finansiel, politisk og social Henseende.

Oplysning om de Midler, der staar til Raadighed for hver Stat, er derfor uundværlig, for at Raadet med fuldt Kendskab til Forholdene kan fremsætte sin Mening med Hensyn til den bedste Maade, hvorpaa disse Forpligtelser kan udføres.

For saa vidt endelig angaar Spørgsmaalet om Indskrænkning af Rustningerne, som er det endelige Maal for vore Bestræbelser, vil de Raadet saaledes meddelte Oplysninger være af stor Betydning, da hver Stat ud fra en Viden om, hvilke Styrker der vil blive stillet til dens Raadighed i Tilfælde af Angreb, vil kunne bedømme, i hvilket Omfang den kan indskrænke sine Rustninger uden at sætte sin Tilværelse paa Spil, og hver Stat vil saaledes blive i Stand til at forsyne den mellemfolkelige Konference angaaende Indskrænkning af Rustningerne med meget værdifulde Oplysninger. Jeg skal endnu tilføje, at Artikel 13, Stykke 1, ikke paalægger Staterne nogen Forpligtelse til at give disse Oplysninger. Det er ønskeligt, at Staterne forsyner Raadet med disse Oplysninger; men det staar dem frit for ikke at gøre det.

Artikel 13, Stykke 2 og 3.

Bestemmelserne i Artikel 13, Stykke 2 og 3, henviser til de Særoverenskomster, som blev indgaaende behandlet i Fjor. Overenskomsterne kan i Henhold til Stykke 2 kun træde i Kraft, naar Raadet har opfordret de undertegnende Stater til at anvende Tvangsmidlerne. Karakteren af disse Overenskomster kan bestemmes saaledes:

Særoverenskomsterne maa betragtes som et Middel til hurtigt at bringe Tvangsmidler af enhver Art til Anvendelse i bestemte Tilfælde af Angreb. Det er Tillægsgarantier, der giver svagere Stater en absolut Sikkerhed for, at Systemet med Tvangsmidlerne ikke vil svinge. De garanterer, at der altid vil være Stater, der øjeblikkelig er rede til at udføre de i Protokollens Artikel 11 omhandlede Forpligtelser.

I Overensstemmelse med Pagtens Artikel 18 siges det udtrykkeligt, at disse Overenskomster vil blive indtegnet og offentliggjort af Sekretariatet, og det er ligeledes blevet bestemt, at de skal staa aabne for Undertegnelse af ethvert Forbundsmedlem, der ønsker at slutte sig til dem.

4. TVANGSMIDLERNES OPHØR: FORANSTALTNINGER MOD ANGRIBEREN.

Artikel 14.

Artikel 14 er ganske i Overensstemmelse med sidste Stykke i Artiklerne 10 og 11. I det paagældende Stykke afhænger Tvangsmidternes Ikrafttræden af en Opfordring fra Raadet; det paahviler ligeledes Raadet at erklære, at Hensigten med Anvendelsen af Tvangsmidlerne er blevet naaet. Ligesom Anvendelsen af Tvangsmidlerne paahviler Staterne, er det ogsaa disses Opgave at afvikle, hvad der er foretaget for at modstaa Angrebshandlingen.

Artikel 15.

Stykke 1 svarer til Artikel 10 i det Traktatudkast angaaende gensidig Bistand, der udarbejdedes sidste Aar.

Stykke 2 er bestemt til at forhindre, at de i Artikel 11 omhandlede Tvangsmidler mister deres oprindelige Væsen og udvikler sig til en Erobringskrig.

Under Hensyn til de fra forskellige Delegationer fremsatte Bemærkninger angaaende Angriberens Straf, bør det tilføjes, at det vilde være urigtigt at fortolke denne